

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1514. usque ad annum 1520

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1769

VD18 90118464

§. 91. Lutherus errores suos spargere pergit

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66414](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66414)

Sæcul. XVI versus eum Romæ iudicii acta instruan-
A.C.1518. tur, atque a prætensis suis iudicibus, in-
 superhabita submissione, suisque obtesta-
 tionibus, damnationis sententia paretur,
 hinc eo compulsus se affirmabat, ut a
 Papa Leone male consulto provocet ad
 generale Concilium legitime congrega-
 tum, quod Ecclesiam universalem re-
 præsentans in rebus fidem concernenti-
 bus Pontifice superius foret; igitur, pro-
 sequitur Lutherus, a cunctis adversus me
 attentandis, a iudicii actis, anathema-
 te, censuris, omnibusque inde sequen-
 tibus ac secuturis provoco, simulque pro-
 testor, me huic appellationi inhæsurum,
 ac quamdiu necessarium duxero, eam
 profecuturum.

§. XCI.

*Lutherus errores suos spargere
 pergit.*

Hanc Lutheri provocationem Curia Ro-
 mana eo iniquiori ferebat animo,
 quo acerbiori doloris sensu experiebatur,
 quod Indulgentiarum existimatio Leonis
 X. decreto adeo non cresceret, ut etiam
 non parum imminueretur; Germani enim,
 cum Lutheri causam omnino æquam
 censerent, Papam hoc Decretum nonnisi
 proprii quæstus studio promulgasse arbi-
 trabantur; unde fideles Collectoribus
 nullas

nullas ferme eleemosynas elargiebantur. Sæcul. XVI. A.C. 1518.
 Ipse etiam Lutherus Saxonici Electoris præsidio elatus, omnes modestiæ terminos excedebat, suamque doctrinam Wittembergæ palam divulgabat, cunctosque hæreticæ pravitatis Inquisitores scripto provocabat, ut cum eo in arenam descenderent; hanc in rem non modo publicæ securitatis literas a suo Principe eisdem dandas pollicebatur, sed etiam eos benevole excipiendos, sumptusque quamdiu Wittembergæ agerent, suppeditandos fore promittebat. Hanc Lutheri petulantiam ac temeritatem haud parum acuebant Electoris Amici, eidem suggerentes, Vaticani fulmina nunquam Alpes transitura, ac nonnisi in Italia auctoritatem Pontificis formidari, eoquod Principes ibidem agentes sacrae Sedi clientelari Sacramento obstricti essent, non ita Germaniæ Principes; cum hi ad mutuam defensionem semper uniti forent; præsentisque rerum vicissitudines Maximiliano Cæsari, ut Saxonici Electori adversaretur, haud permetterent, ac denique si Principum favores tamdiu durent, quamdiu propria eorum commoda, Lutherus de continuo Saxonici Electoris præsidio certus esse posset; præsertim cum nulla conciliatione reparandæ crederentur injuriæ, quas Princeps ille a Romana Curia se accepisse contendere,

Sæcul. XVI ret, eo quod filio ipsius spurio pro quo
A.C. 1518. dam beneficio solitum illud *Gratis* dene-
 gatum fuisset.

§. XCII.

Melancton novus Lutheri affecta.

*Florem. Ræ-
 mund. hist.
 de ortu hæ-
 res. l. 2. c. 9.
 Camerarius
 in vita Me-
 lanct. Sander. hæ-
 res. 188.*

Luthero interea errores suos in Saxonia
 spargente, atque impotentibus furiis
 adversus Ecclesiam tumultuante, novus
 discipulus eidem accessit, qui Magistro
 suo addictissimus, ac individuus illius tam
 prosperæ, quam adversæ fortunæ comes
 fuit. Erat is Philippus Melancton anno
 millesimo quadringentesimo nonagesimo
 septimo die decima sexta Februarii Bre-
 tæ, seu Bretini, inferioris Palatinatus
 oppido natus. Illius Pater erat Georgius
 Schwarzerd, in palatio Principum Pala-
 tinorum armamentarii custos, Mater ve-
 ro ejusdem fuit Barbara Reuchlin per-
 celebris illius Reuchlini, alias *Capnion*
 dicti soror. Philippus duodecimo ætatis
 suæ anno Patre orbatus, a Matre sua Phor-
 cenum urbem in Suevia sitam studiorum
 causâ mittebatur, ubi *Melancton* græce
 appellari voluit, quod idem ac patrio no-
 mine *Schwarzerd* seu *terram nigram* sig-
 nificat. Anno Domini millesimo quin-
 gentesimo nono Heidelbergam venit, ubi
 anno ætatis suæ quarto decimo die de-
 cima Junii Anno Salutis millesimo quin-
 gen-